

Forslag

til

Lov for Grønland om telekommunikation

§ 1. Grønlands Hjemmestyre fastsætter ved landstingsforordninger regler om telekommunikation i, til og fra Grønland.

Stk. 2. Kompetencen efter stk. 1 omfatter ikke

- 1) radiokommunikation og allokering af radiofrekvenser
- 2) maritime nød- og sikkerhedstjenester.

Stk. 3. Grønlands Hjemmestyre skal ved fastsættelsen af regler efter stk. 1 sikre, at rigsmyndighederne har adgang til etablering og drift af egne interne telekommunikationsanlæg i Grønland og mellem Grønland og omverdenen, i det omfang rigsmyndighederne har særlige telekommunikationsbehov, der ikke kan opfyldes af den almene, offentligt tilgængelige teleinfrastruktur. Adgangen til at etablere egen teleinfrastruktur omfatter alene infrastruktur, der udelukkende anvendes til afvikling af de pågældende myndighedsopgaver.

§ 2. Grønlands Hjemmestyre kan i landstingsforordninger, der udstedes efter § 1, fastsætte regler om, at overtrædelse af bestemmelser i disse landstingsforordninger eller i forskrifter, der udstedes i medfør heraf, kan medføre bøde.

Stk. 2. Er overtrædelsen begået af et aktie-

selskab, anpartsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar. Er overtrædelsen begået af en rigsmyndighed i Grønland, Hjemmestyret, en kommune eller et kommunalt fællesskab, kan der pålægges rigsmyndigheden, Hjemmestyret, kommunen eller det kommunale fællesskab som sådant bødeansvar.

§ 3. Landstingsforordninger, som udstedes i medfør af denne lov, kan efter aftale med regeringen sættes i kraft for de dansk-amerikanske forsvarsområder, der er oprettet i henhold til traktat af 27. april 1951 om forsvaret af Grønland.

§ 4. Loven træder i kraft den 1. januar 1998.

Stk. 2. Samtidig ophæves §§ 6, 7, 8 og § 13, stk. 1, i lov nr. 943 af 23. december 1986 for Grønland om el, vand og varme, brandvæsen, havne, veje, telekommunikation m.v.

Stk. 3. Landstingsforordninger, der er udstedt i medfør af den i stk. 2 nævnte lov, forbliver i kraft, indtil de ændres eller afløses af bestemmelser fastsat i medfør af denne lov.

Stk. 4. I § 9 og i § 13, stk. 2 i den i stk. 2 nævnte lov udgår: "og § 8".

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

I juli 1995 aftalte forskningsministeren og Landsstyremedlemmet for Erhverv, Trafik og Forsyning, at det nedsatte, løbende samarbejdsorgan for drøftelse af telepolitiske problemstillinger vedr. telekommunikation mellem Grønland og Danmark, Udvalget vedrørende teleforhold Danmark - Grønland, skulle udarbejde en redegørelse om eventuelle behov for ændringer i relationerne på teleområdet mellem Grønland og Danmark, blandt andet set i lyset af den forestående totalliberalisering af telesektoren i Danmark. Redegørelsen blev afleveret i august 1996.

Nærværende lovforslag er udarbejdet med udgangspunkt i udvalgets anbefalinger, jf. nedenfor, samt med hjemmel i hjemmestyrelovens § 7.

Lovforslaget har inden fremsættelsen været forelagt Grønlands Hjemmestyre, der ligeledes via det nedsatte udvalg har været tæt involveret i en række forudgående principielle drøftelser om lovforslagets indhold.

Lovforslaget er i vidt omfang en videreførelse af den allerede i 1986 gennemførte overdragelse af lovgivnings- og myndighedskompetencen på teleområdet til Grønlands Hjemmestyre (se lov nr. 943 af 23. december 1986, Lov for Grønland om el, vand og varme, brandvæsen, havne, veje, telekommunikation m.v.). Lovforslaget indebærer dog på to punkter en væsentlig udvidelse af den tidligere overførte lovgivnings- og myndighedskompetence. Dels indebærer lovforslaget, at Hjemmestyret herefter også overtager lovgivnings- og myndighedskompetencen for telekommunikation mellem Grønland og omverdenen. Dels indebærer lovforslaget en ophævelse af en række af de hidtidige bindinger for Hjemmestyret, herunder retten til at beslutte hvorvidt telekommunikation i Grønland skal ske på grundlag af en eneret til-delt ét selskab, eller på grundlag af en lovgivning der i større eller mindre omfang indebærer en liberalisering af adgangen til at udbyde teleinfrastruktur og tetjenester i Grønland.

Allerede i forbindelse med den i 1986 gennemførte overførsel af lovgivnings- og myndighedskompetence, blev alle eksisterende teleanlæg i Grønland overdraget til Hjemmestyret, ligesom det blev afklaret, i

hvilket omfang overførslen af de pågældende opgaver og ansvarsområder medførte behov for en regulering af bloktilskuddet. Nærværende lovforslag indebærer således ikke overdragelse af yderligere teleanlæg, eller yderligere behov for bloktilskud, idet der alene er tale om overførsel af udgiftsneutrale (selvfiansierende) opgaver og ansvarsområder.

Landsstyret har forelagt lovforslaget til høring i Landstinget, der har erklæret sig enig i, at bemyndigelsesloven kan forelægges til vedtagelse i det danske Folketing, således at Grønlands Hjemmestyre får den fulde lovgivende og administrative myndighed for telekommunikation i samt til og fra Grønland.

A. Gældende regler

Ved lov nr. 943 af 23. december 1986 (Lov for Grønland om el, vand og varme, brandvæsen, havne, veje, telekommunikation m.v., herefter 1986-loven) blev ansvaret for telekommunikation i Grønland som ovenfor nævnt overført til Hjemmestyret.

Der var dog en række, specifikt angivne undtagelser og indskrænkninger i dispositionsretten, herunder navnlig en række begrænsninger i adgangen til at liberalisere udbudet af telekommunikationsydelser i Grønland.

Telekommunikation mellem Grønland og omverdenen, herunder mellem Grønland, Danmark og Færøerne, henhørte fortsat fuldt ud under rigsmyndighederne. Det forudsattes dog, at reglerne om telekommunikation til og fra Grønland skulle fastsættes i fornødent samarbejde mellem Forskningsministeriet og Landsstyremrådet for Erhverv, Trafik og Forsyning, jf. også bemærkningerne til loven.

I den nuværende regulering ligger en indirekte forsyningsforpligtelse på rigsmyndighederne dels til at sikre de fornødne forbindelser mellem Grønland/Færøerne og omverdenen, dels til at sikre rimelige takster, jf. også nedenfor om de seneste lovændringer på området.

Med vedtagelsen af lov om visse forhold på telekommunikationsområdet (lov nr. 743 af 14. november 1990, herefter 1990-loven, samt senere ændringer) og den meddelte koncession til Tele Danmark A/S, blev Tele Danmark pålagt at varetage teletrafik-

ken mellem Grønland, henholdsvis Færøerne og omverdenen. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget til 1990-loven, at der vil blive stillet krav om, at de nødvendige tekniske anlæg for afviklingen af teletrafikken til og fra Færøerne og Grønland - med fornudden hensyntagen til de særlige geografiske forhold - udformes ud fra en hovedmålsætning om, at trafikken kan afvikles på lige fod med den interne danske trafik, samt at anlæggene og tjenesterne i øvrigt udformes og tilrettelægges i samarbejde med de færøske henholdsvis grønlandske televæsener. Ligeledes vil den betaling, de færøske og grønlandske televæsener skal udrede for afviklingen af teletrafikken via anlæggene, skulle fastsættes af forskningsministeren med fornudden hensyntagen til det ønskelige i ikke at skabe unødige økonomiske barrierer for Færøernes og Grønlands samkvem med omverdenen.

M.h.t. udbud af maritime nød- og sikkerhedstjenester i Grønland fremgik det af lovbemærkningerne til 1990-loven, at koncessionshaveren i overensstemmelse med de internationale forpligtelser fortsat skulle være forpligtet til vederlagsfrit at opretholde en radiobaseret maritim nød- og sikkerhedstjeneste i Danmark, på Færøerne og i Grønland. Alle udførende opgaver på det radiobaserede maritime nød- og sikkerhedsområde i Grønland sker dog gennem TELE Greenland, der udfører denne opgave for Tele Danmark mod betaling.

B. Udvalgets anbefalinger

Udvalget vedrørende teleforhold Danmark - Grønland (herefter udvalget) fremkom i den indledningsvis nævnte redegørelse med følgende anbefalinger:

1. Udvalget anbefaler, at der skaffes lovmæssigt grundlag for, at den fulde eneret til telekommunikation og teletjenester i Grønland overdrages til Grønlands Hjemmestyre, således at Hjemmestyret selv kan træffe beslutninger om bl.a. hel eller delvis liberalisering af telekommunikation og teletjenester i Grønland.

2. Udvalget anbefaler, at der skaffes lovmæssigt grundlag for, at den fulde eneret til telekommunikation og teletjenester mellem Grønland og omverdenen inden for rigsfællesskabets rammer overdrages til Grønlands Hjemmestyre, således at Hjemmestyret selv kan træffe beslutninger om bl.a. hel eller delvis liberalisering af telekommunikationen mellem Grønland og omverdenen.

3. Udvalget anbefaler, at staten i den reviderede bemyndigelseslovgivning vedstår sig et ansvar for i samarbejde med Grønlands Hjemmestyre at sikre, at vilkårene for Grønlands adgang til den nødvendige satellitkapacitet ikke er til hinder for, at Grønlands

teletrafik kan afvikles på lige fod med teletrafikken i den øvrige del af rigsfællesskabet.

Udvalget foreslår i den forbindelse, at den statslige forpligtelse skal have virkning, såfremt der på grund af forhold, som ligger uden for Grønlands indflydelse, opstår en væsentlig ændring i satellitforsyningsituationen til ugunst for udøvelse af telekommunikationsvirksomhed i Grønland og mellem Grønland og omverdenen. Udvalget foreslår, at iværksættelse af den statslige forpligtelse i givet fald sker efter drøftelse mellem Forskningsministeriet og Landsstyreområdet for Erhverv, Trafik og Forsyning på grundlag af forud aftalte samarbejds mekanismer og fastlagte rammer og vilkår for Grønlands basale satellitforsyningsbehov.

Udvalget lægger således vægt på, at der fastsættes rammer, der sikrer, at rigsmyndighederne fortsat varetager Grønlands interesser i det internationale telesamarbejde, jf. også Hjemmestyrelovens bestemmelser herom. Denne forpligtelse vil navnlig være knyttet til rigsmyndighedernes deltagelse i Den Internationale Telekommunikationsunion (ITU) og andre regulatoriske organisationer, og om statslig repræsentant (Party m.v.) i de internationale satellitorganisationer. Rigsmyndighederne har gennem sin deltagelse i disse organisationer et ansvar for, at der skabes hensigtsmæssige tekniske og operationelle rammer for Hjemmestyrets udøvelse af sin eneret. Dette vil især gælde for forhold vedrørende frekvensbenyttelse, internationale tekniske normer og standarder, adgang til udnyttelse af satellitkapacitet, samt information om relevante regulatoriske udviklinger på teleområdet.

4. Udvalget anbefaler, at der mellem forskningsministeren og Landsstyremedlemmet for Erhverv, Trafik og Forsyning indgås en aftale om tilrettelæggelsen af de for gennemførelsen heraf fornødne politiske og lovgivningsmæssige initiativer.

5. Udvalget anbefaler, at Tele Danmark og TELE Greenland som udgangspunkt for sikring af den for Grønland nødvendige satellitdækning og -kapacitet aftaler at fastholde den satellitkapacitet, som er til rådighed i dag for trafik Grønland - Danmark samt internt i Grønland, gennem videreførelse af de indgåede langtidsljemål. Endvidere anbefales, at parterne aftaler, hvordan den fremtidige nødvendige satellitkapacitet kan sikres bedst muligt, samt hvordan det fremtidige samarbejde skal etableres.

C. De politisk aftalte rammer for dansk lovgivning på teleområdet

Parallelt med udvalgets arbejde blev der den 6. december 1995 indgået en politisk principaftale mellem Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Centrum-

Demokraterne, Venstre, Det Konservative Folkeparti og Socialistisk Folkeparti om totalliberalisering af telesektoren i Danmark. Aftalen udgør tillæg nr. 4 til den politiske aftale af 22. juni 1990 om den danske telesektor.

Aftalen forudsætter, at gennemførelsen af den nævnte totalliberalisering sker i to tempi, trin 2a og 2b. Første del af udmøntningen af principaftalen blev gennemført i foråret 1996.

Den politiske principaftale indeholder intet om konsekvenserne for Grønland af den påtænkte totalliberalisering, eller om behovet for en parallel opdatering af lovgrundlaget for telekommunikation mellem Grønland og omverdenen.

I den i foråret 1996 vedtagne lovpakke med sigte på gennemførelse af første del af principaftalen (trin 2a) indgik imidlertid bl.a. en række ændringer af lov om visse forhold på telekommunikationsområdet. Den pågældende lov udgør blandt andet det gældende lovgrundlag for Tele Danmarks varetægelse af telekommunikation til og fra Grønland.

På det tidspunkt, hvor lovforslaget om ændring af lov om visse forhold på telekommunikationsområdet blev fremsat og vedtaget, forelå udvalgets redegørelse endnu ikke. Det fremgik derfor af bemærkningerne til lovforslaget, at lovgivningen om Tele Danmark A/S' nuværende eneret og forpligtelser m.h.t. teletrafik mellem Grønland og omverdenen ville blive "fastfrosset", uanset den i øvrigt gennemførte totalliberalisering, indtil der gennem forhandlinger med Grønlands Hjemmestyre var opnået enighed om, hvordan teletrafik til og fra Grønland fremover burde reguleres. Den pågældende fastfrysning omfatter også Tele Danmarks forpligtelser m.h.t. at stille maritime nød- og sikkerhedstjenester (radiokommunikationsdelen heraf) til rådighed bl.a. i Grønland.

D. Lovforslagets indhold

I overensstemmelse med anbefalingerne i den ovenfor nævnte redegørelse, foreslås det, at der sker en samlet overførelse af lovgivnings- og myndighedskompetencen på telekommunikationsområdet til Grønlands Hjemmestyre, dog med to undtagelser, jf. nedenfor. Dette indebærer, at det er Hjemmestyret, der på alle områder træffer afgørelse om, hvordan lovgrundlaget for udbud af telenet og teletjenester i Grønland og mellem Grønland og omverdenen skal udformes, hvem der har lov til at etablere og drive teleanlæg og teletjenester i Grønland og mellem Grønland og omverdenen, og herunder i hvilket omfang man fortsat ønsker at basere udbud af telekommunikation på koncessioner til et eller flere selskaber, henholdsvis at gennemføre en generel liberalisering af udbud af telenet og teletjenester.

Overdragelse af lovgivnings- og myndighedskompetencen indebærer, at Hjemmestyret fremover vil have ansvaret for samtlige lovgivningsmæssige og administrative, herunder alle tilsynsmæssige funktioner på det overdragne område.

Dette indebærer også, at det ikke længere er forskningsministeren, der godkender taksterne for trafik mellem Grønland og omverdenen, idet denne trafik ikke længere varetages af Tele Danmark på grundlag af selskabets koncession.

På to områder bibeholdes lovgivnings- og myndighedskompetencen dog indtil videre hos rigsmyndighederne.

Dels er det hensigten, jf. også bemærkningerne ovenfor, at sikringen af at der udbydes de fornødne maritime nød- og sikkerhedstjenester i Grønland, og lovgivningskompetencen i forbindelse hermed, forbliver hos rigsmyndighederne.

Dels omfatter den overdragne lovgivningskompetence ikke umiddelbart radiokommunikation og allokering af radiofrekvenser, idet administrationen heraf fordrer et løbende internationalt samarbejde om allokering af radiofrekvensressourcer, standardisering og typegodkendelse m.v., der komplicerer en overdragelse af området til Hjemmestyret. Der er dog i fællesskab igangsat et udredningsarbejde m.h.p. at få afdækket, hvorvidt det vil være hensigtsmæssigt på sigt også at overdrage dette område helt eller delvist.

Som det fremgik af udvalgets anbefalinger, jf. afsnit B, har det været et væsentligt element i udvalgets overvejelser, hvordan det kunne sikres, at der fortsat i forbindelse med Danmarks medlemskab af og indflydelse i de mellemstatslige satellitorganisationer (INTELSAT, EUTELSAT og Inmarsat) ville blive tilvejebragt løsninger og opretholdt satellitpositioner, der kunne sikre det fornødne grundlag for anvendelse af satellitkommunikation som en integreret del af Grønlands teleinfrastruktur. Det har derfor været drøftet i udvalget, hvordan maksimal sikkerhed bedst kunne opnås.

Den af udvalget påpegede problemstilling aktualiseres yderligere af, at de nævnte mellemstatslige satellitorganisationer er midt i en forandringsproces, som følge af den globale udviklingstendens i retning af stadig større liberalisering og kommercialisering af telesektoren, der indebærer, at disse organisationer fremover i stadig større omfang vil få karakter af globale satellitkapacitets-selskaber, drevet på kommercielle vilkår og ejet i fællesskab af en række mere eller mindre kommercielle teleselskaber verden over. Dette vil formentlig yderligere begrænse den statslige indflydelse på disse organisationers kommercielle og teknisk/ operationelle beslutninger.

Statens mulighed for at kunne udstede en reel ope-

rationel garanti for tilvejebringelsen af passende satellitdækning af Grønland vil således være begrænset. En sådan garanti overfor Hjemmestyret vil, når forhandlingsmulighederne i de internationale satellitorganisationer er udtømt, i sidste ende primært omfatte forhold omkring de økonomiske konsekvenser af en væsentligt forringet satellitdækning af Grønland.

Det skal samtidig understreges, at der ikke for indværende er udsigt til, at der vil opstå problemer med satellitdækningen, da de nuværende satellitlejemål løber over en længere periode. Aftalen med INTELSAT har for eksempel en løbetid over 15 år.

For at skabe en rimelig overensstemmelse mellem på den ene side Hjemmestyrets ansvar for telekommunikation og på den anden side Hjemmestyrets begrænsede kompetence m.h.t. at sikre den nødvendige satellitkapacitet skal der etableres et samarbejde mellem Hjemmestyret og rigsmyndighederne. Herved vedstår rigsmyndighederne sig et ansvar for i samarbejde med Grønlands Hjemmestyre at sikre, at vilkårene for Grønlands adgang til den nødvendige satellitkapacitet ikke er til hinder for, at Grønlands teletrafik kan afvikles på lige fod med teletrafikken i den øvrige del af rigsfællesskabet.

Der er enighed om, at ovennævnte indebærer behov for løbende samarbejds-mekanismer, der omfatter i hvert fald to dimensioner:

For det første skal der fastlægges samarbejdsprocedurer, der kan medvirke til i praksis at sikre, at de særlige interesser, der knytter sig til telekommunikation i Grønland og mellem Grønland og omverdenen, løbende indkorporeres i de danske forhandlingsmålsætninger og aktivt fremmes inden for det mellemstatslige samarbejde i de internationale satellitorganisationer. Rigsmyndighederne har således fortsat et ansvar for - ud fra de muligheder, som deltagelsen i det internationale telesamarbejde giver -, at der skaffes Grønland adgang til transmissionskapacitet og samtrafikmuligheder mellem Grønland og omverdenen og internt i Grønland via satellit på grundlag af normale internationale operatøraftaler.

Der er enighed om, at der mellem de involverede parter etableres et sæt samarbejds-mekanismer, der tilsikrer, at man holder hinanden orienteret om optræk til væsentlige ændringer på satellitområdet med henblik på, at problemstillingerne tages op så betids, at statens påvirkningsmuligheder kan udnyttes optimalt og de økonomiske risici for parterne minimeres, og at der - som et led i at sikre Grønland en stabil basal satellitdækning - mellem parterne aftales og fastlægges en langtidsplan for Grønlands basale satellitbehov med henblik på optimal udnyttelse af langtidslejemål hos satellitorganisationerne.

Den basale satellitkapacitet er den kapacitet, der er nødvendig for, at der kan opretholdes en sikkerhedsmæssig og samfundsmæssig forsvarlig kommunikation internt i Grønland og med omverdenen.

M.h.t. det løbende samarbejde om sikring af den basale satellitdækning vil der som grundlag herfor, i samarbejde mellem Landsstyremedlemmet for Erhverv, Trafik og Forsyning og forskningsministeren blive fastsat forhandlingsmålsætninger for Telestyrelsens deltagelse i de internationale satellitorganisationer, der sikrer en høj prioritering af de særlige interesser, der knytter sig til sikringen af, at der til stighed er de fornødne satellit-ressourcer til rådighed.

For det andet er der enighed om, at der skal fastlægges rammer for drøftelse mellem Landsstyret og regeringen, med sigte på de situationer, hvor der på grund af forhold, som ligger uden for Grønlands indflydelse, trods det ovenfor nævnte løbende samarbejde om at påvirke beslutningerne i de internationale satellitorganisationer, måtte være opstået en væsentlig ændring i satellitforsyningssituationen til ugunst for udøvelse af telekommunikationsvirksomhed i Grønland og mellem Grønland og omverdenen.

Der er ikke tale om, at mindre betydende takstomlægninger/forøgelser hos de internationale satellitorganisationer gør, at de nævnte samarbejdsprocedurer finder anvendelse.

M.h.t. sikring af maritime nød- og sikkerhedstjenester for Grønland foreslås det, jf. det parallelt fremsatte forslag til ændring af lov om forsyningspligt og visse forbrugerforhold indenfor telesektoren samt bemærkningerne hertil, indtil videre at fastholde den i trin 2a gennemførte fastfrysning af den nuværende reguleringsmodel for maritime nød- og sikkerhedstelekomunikationstjenester i Grønland.

Samtidig vil der blive igangsat et udredningsarbejde med henblik på at få afklaret, om der også på sigt er behov for en særlig forsyningspligtlovgivning vedr. radiokommunikationsdelen af de maritime nød- og sikkerhedstjenester for Danmark, Grønland og Færøerne, eller om finansieringen heraf bør ske integreret i den samlede finansiering af maritime nød- og sikkerhedstjenester, samt hvordan en eventuel revideret forsyningspligtlovgivning på dette område i givet fald samlet kan udformes.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til det parallelt fremsatte forslag til ændring af lov om forsyningspligt og visse forbrugerforhold inden for telesektoren.

E. Lovens administrative og økonomiske konsekvenser

Lovforslaget har ingen økonomiske konsekvenser for den danske stat, jf. også de indledningsvis anførte bemærkninger, hvoraf fremgår, at der dels ikke er

tale om overdragelse af yderligere teleanlæg i Grønland til Hjemmestyret, idet der allerede parallelt med den i 1986 gennemførte lovgivning på området er sket fuld overdragelse heraf, dels at der er tale om overførsel af udgiftsneutrale opgaver og ansvarsområder, der ikke udløser yderligere bloktilskud.

M.h.t. den i bemærkningerne beskrevne forpligtelse for rigsmyndighederne til at vedstå sit ansvar for at medvirke til at sikre Grønland den fornødne satellitdækning er der, som ordlyden angiver, tale om en videreførelse af den nuværende situation, hvor staten ligeledes vil være forpligtet til at søge at løse eventuelle problemer, som måtte opstå vedrørende satellitdækningen af Grønland, herunder eventuelle alvorlige økonomiske problemer i forbindelse hermed.

Erhvervsøkonomiske og Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen erhvervsøkonomiske eller miljømæssige konsekvenser.

Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retslige aspekter.

F. Høring

Udkastet til dette lovforslag har, udover Grønlands Hjemmestyre, været udsendt til høring hos de i Telerådet repræsenterede organisationer m.fl. samt hos relevante ministerier.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til stk. 1-3

De foreslåede bestemmelser fastslår, at det er Hjemmestyret, der har lovgivnings- og myndighedskompetencen til at fastsætte regler for telekommunikationsområdet i, til og fra Grønland. Den overdragne kompetence omfatter som udgangspunkt reguleringen af alle telekommunikationsaktiviteter i Grønland og mellem Grønland og omverdenen, herunder såvel offentligt tilgængelige som interne/lukkede telenet og teletjenester.

Undtagelserne fra den generelle overdragelse af lovgivnings- og myndighedskompetence er nævnt i stk. 2. De foreslåede undtagelser omfatter fastsættelse af regler om udbud af maritime nød- og sikkerhedstjenester og lovgivning på radiokommunikationsområdet, herunder om allokering af radiofrekvenser.

Det er alene radiokommunikationsområdet i snæver forstand, der således ikke overdrages til Hjemme-

styret, men reguleres via den danske radiokommunikationslovgivning, i det omfang denne er sat i kraft for Grønland. Det vil således også være Hjemmestyret, der på grundlag af de til rådighed værende og af de danske telemyndigheder allokerede radiofrekvensressourcer træffer politisk beslutning om, f.eks. hvilke selskaber der skal varetage udbudet af offentlige mobilkommunikationsnet og -tjenester, udbudet af lukkede radionet med tilhørende tjenester, m.v., hvilke selskaber der skal have adgang til at få tildelt radiokædefrekvenser, og hvilke selskaber der skal have adgang til at udbyde satellitbaserede teletjenester m.v. De konkrete frekvenstilldelinger, samt fastsættelsen af radiotekniske vilkår herfor, foretages af Telestyrelsen, i det omfang disse opgaver ikke er overdraget til Hjemmestyremyndighederne, jf. også den gældende regulering af radiokommunikationsområdet i Grønland, hvor en række opgaver på dette område er overdraget til Hjemmestyret. Den gældende regulering fremgår af kongelig anordning nr. 184 af 14. april 1993, der sætter den daværende lov om radiokommunikation (lovbekendtgørelse nr. 297 af 22. april 1992) i kraft for Grønland med de fornødne ændringer.

Herudover indeholder § 1 en præcisering af rammerne for Hjemmestyrets kompetence til regulering af telekommunikation i Grønland.

Hjemmestyret skal således ved fastsættelsen af regler for udbud af telenet og teletjenester i Grønland sikre, at rigsmyndighederne har adgang til etablering og drift af egne interne telekommunikationsanlæg i Grønland og mellem Grønland og omverdenen, i det omfang disse har særlige telekommunikationsbehov, der ikke kan opfyldes af den almene, offentligt tilgængelige teleinfrastruktur i Grønland og mellem Grønland og omverdenen. Adgangen til at etablere egen teleinfrastruktur omfatter alene infrastruktur, der udelukkende anvendes til afvikling af de pågældende myndighedsopgaver.

Der er tale om en delvis videreførelse af den hidtidige adgang for rigsmyndighederne, som f.eks. Forsvaret, Farvandsvæsenet, Statens Luftfartsvæsen m.fl., til generelt at etablere og drive egen intern teleinfrastruktur i forbindelse med disse myndigheders opgavevaretagelse i Grønland, herunder interne net m.h.p. dækning af disse myndigheders kommunikationsbehov mellem Grønland og omverdenen.

Adgangen hertil er dog indskrænket til alene at omfatte situationer, hvor der er tale om telekommunikationsbehov, der ikke kan dækkes af den almene, offentligt tilgængelige teleinfrastruktur i Grønland og mellem Grønland og omverdenen, f.eks. hvis der er tale om kommunikation, hvortil der knytter sig særlige sikkerheds- og hemmeligholdelseshensyn,

der ikke kan tilgodeses via den almene teleinfrastruktur. Som et eksempel på sidstnævnte kan nævnes de forskellige former for lukkede radionet, som er koblete til det offentlige telenet, der anvendes af f.eks. politi, forsvar, luftfart m.v.

Kompetencen til at fastsætte regler på dette område overdrages samtidig til Hjemmestyret. I ingen af disse tilfælde er der adkomst til, at der over sådanne anlæg etableres tjenester, der konkurrerer med de af TELE Greenland (og i dag af Tele Danmark) udbudte tjenester.

Den ovennævnte indskrænkning af adgangen til at etablere egen intern teleinfrastruktur med tilhørende tjenester er primært begrundet i behovet for at sikre tilstrækkelig volumen og trafikmængde i det generelle grønlandske telenet, m.h.p. at sikre det fornødne økonomiske underlag herfor. Hertil kommer, at den hidtidige adgang til at etablere egen infrastruktur alene synes at have været anvendt til etablering af lukkede radionet i forbindelse med kommunikation med særlige sikkerheds- eller hemmeligholdelsesbehov. Ingen af rigsmyndighederne har for indværende etableret egen teleinfrastruktur m.h.p. afvikling af al-

mene telekommunikationsbehov mellem geografisk adskilte dele af samme rigsmyndighed, herunder mellem Grønland og Danmark.

Hjemmestyret skal ved fastsættelsen af regler efter § 1, stk. 1, desuden sikre, at telenet og teletjenester indrettes således, at samfundsvigtig telekommunikation i alarm- og beredskabssituationer kan gennemføres på forsvarlig vis.

Til § 2

Det foreslås her, at Grønlands Hjemmestyre får mulighed for i regler om telekommunikation i, til og fra Grønland at fastsætte at overtrædelse af reglerne medfører bøde.

Til § 3

Der er tale om en videreførelse af den hidtidige regulering på dette område, jf. også det gældende lovgrundlag.

Til § 4

Loven forventes at træde i kraft den 1. januar 1998.